

Handel w niedzielę - obywatelski projekt ustawy rozsądnym kompromisem

Obywatelski projekt ustawy o ograniczeniu handlu w niedzielę jest sensownym kompromisem mającym na celu poprawę sytuacji pracowników sektora handlu przy zachowaniu jego dochodowości i zdolności do zaspokajania potrzeb ludności.

Ustawa określa zasady handlu w niedzielę oraz wigilię Bożego Narodzenia i w Wielką Sobotę. Punktem wyjściowym jest określenie „placówki handlowej”. W świetle ustawy są to wszelkie instytucje i podmioty gospodarcze, których główną działalnością jest działalność handlowa, hurtowa i/lub detaliczna, a które kupują wyroby w celu ich odsprzedaży w sklepach, stoiskach, magazynach, hurtowniach, składach węgla, składach materiałów budowlanych, domach towarowych, sklepach internetowych itp. Ustawa obejmuje również podmioty świadczące usługi na rzecz handlu: centra logistyczne, centra magazynowe, terminale przeładunkowe, centra dystrybucyjne.

Zgodnie z projektem ustawy handel w niedzielę jest zakazany. Jednak jest szereg wyłączeń od zakazu. To np. kolejne dwie ostatnie niedziele w roku kalendarzowym, przed świętami Bożego Narodzenia, ostatnia niedziela przed Wielkanocą i druga niedziela lipca. Odstępstwo od zakazu dotyczyłoby także stacji benzynowych nieprzekraczających powierzchni 150 m², sklepów piekarniczych przy piekarniach, gdzie sprzedaje się wyroby własnej produkcji (w godz. 6-13), a także sklepów, gdzie wyłącznie pracuje przedsiębiorca prowadzący indywidualną działalność gospodarczą. Co więcej, niedzielny handel mógłby się również odbywać w aptekach i punktach aptecznych, w nieprzekraczających 50 m² powierzchni użytkowej kioskach, w których sprzedaż gazet, czasopism i biletów stanowi minimum 30 proc. rozumianego obrotu placówki. Zakaz nie obejmowałby sklepów czy kiosków z pamiątkami, upominkami czy dewocjonaliami pod warunkiem, że sprzedaż tych produktów stanowi minimum 30 proc. miesięcznego obrotu.

Wolno również byłoby handlować w tych placówkach handlowych, które są zlokalizowane w hotelach, zakładach opieki zdrowotnej i innych placówkach służby zdrowia przeznaczonych dla osób, których stan zdrowia wymaga całodobowych lub całodziennych świadczeń zdrowotnych, oraz w placówkach kultury, oświaty, turystyki i wypoczynku.

Michał Miłośz

fot. Fotolia

Cały artykuł w najnowszym numerze "TS" (20/2016) - do kupienia również w wersji cyfrowej [TUTAJ](#)